

самоврядування: Херсонський національний технічний університет, Херсон, 2019, 12 с.

3. Камінська Н. В., Чернявський С. С., Перунова О. С. «Забезпечення гендерної рівності в системі МВС та інших центральних органів виконавчої влади»: лекція, Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2020, 31 с.

4. Захарова О. «Гендерна інтеграція в правоохоронних органах: світові практики», Київ: Міжнародний центр перспективних досліджень, 2016, 15 с.

5. Комісаров О. Г., Собакарь А. О., Соболев Е. Ю., Юнін О. С. та інші «Тактико-спеціальна підготовка», навчальний посібник, Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2017, 277 с.

Односталко Євген Андрійович,
курсант 1-го курсу ННІ № 1 НАВС

Науковий керівник: **Ліщук Б.В.**

старший викладач кафедри тактичної
підготовки навчально-наукового
інституту № 3 НАВС, кандидат
юридичних наук

РОЛЬ І МІСЦЕ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПРОЦЕСІВ В ДЕРЖАВІ

На мою думку проблеми національної безпеки, на сьогоднішній день, розглядають більшість країн світу. Таке явище зумовлюється зміною глобального середовища безпеки, яке сьогодні містить у собі велику кількість загроз різного характеру. Виходячи з цього, питання щодо забезпечення належного рівня національної безпеки в державі стає ключовим.

Сучасне геополітичне становище обумовлено новими відносинами у сферах суспільно-політичних та економічних, вдосконалення законодавчої бази в інтересах зміцнення національної безпеки. Але в умовах світової геополітичної трансформації, зміст такої проблеми як забезпечення національної безпеки особи, суспільства і держави становлять воєнні, економічні, політичні, соціальні, екологічні та гуманітарні аспекти. На сьогоднішній день, основним виходом із складної ситуації в Україні має стати підвищення рівня національної безпеки шляхом посилення ефективності внутрішньодержавних процесів, забезпечення і гарантування державного суверенітету та територіальної цілісності на основі демократичного розвитку суспільства і держави, дотримання високого рівня захисту прав і свобод, практичне запровадження європейських демократичних засад розвитку держави та суспільства, утвердження європейських цінностей, продовження реформування національної економіки [1].

Політика в сфері забезпечення високого рівня національної безпеки в умовах сучасної геополітичної ситуації має здійснюватися, виходячи з актуальних суспільних та державних проблем, а також процесу інтеграції до європейських безпекових структур. Відновлення позитивного міжнародного іміджу України надає можливості розвинути стратегічне співробітництво в сфері забезпечення національної безпеки, тим саме заручившись підтримкою з боку європейських держав та інших країн. Таким чином, Україна не тільки підвищить свій рівень національної безпеки але й відновить статус активного контрибутора європейської безпеки. Основними перешкодами, які стоять на заваді впровадження таких механізмів захисту, є чинні позаблоковий та нейтральний статус. На сьогоднішній день, позаблоковий статус можна розцінити як нездатність держави надати чітку безпеку шляхом приєднання до системи колективної оборони. Більшість країн, які є членам європейського союзу спочатку стали членами НАТО, тому Україні також необхідно буде почати процес інтеграції до останнього. Перебуваючи у такому важкому геополітичному становищі Україні необхідно скоординувати свою діяльність для виходу із «буферної зони» та наближення до геополітичного об'єднання з Європою [2].

Другою перешкодою, яка заважає повноцінно функціонувати державі, є нейтральний статус держави. Нейтралітет це один із інститутів міжнародного права, побудований на визнанні нейтралітету держави на: територіальну недоторканість, власні збройні сили, надання притулку біженцям та жертвам конфліктів, отримання економічної допомоги від інших держав. Основним документом, який регулює питання щодо національної безпеки є Закон України «Про національну безпеку України».

За останні кілька років, накопичилось багато змін, спричинених регіональними та світовими тенденціями, які безпосередньо впливають на становище України. Слід зазначити що всі загрози національній безпеці можна поділити на внутрішні та зовнішні. До останніх належать глобальні тенденції, які потенційно є джерелами загроз національній безпеці, та належать до них чинники такі як: загострення конкуренції між світовими центрами сили; застосовується силовий тиск. Негативним також є посилення в умовах дефіциту сировинних ресурсів конкуренції за доступом до них; збільшення кількості «проблемних» країн; поширення тероризму, піратства, наркобізнесу, незаконною торгівлею зброєю та ядерними матеріалами, відмивання брудних грошей, незаконної міграції, торгівлі людьми, кіберзагрози [3].

Також необхідно додати, що глобалізація стимулює суперечливі тенденції суспільного розвитку, вона проходить в умовах жорсткої міжнародної конкуренції, яка викликає різноманітні форми суперництва та породжує велику кількість загрози національній безпеці та вимагає від держави використання гнучких координаційних механізмів у цій сфері. До проблем забезпечення національної безпеки в умовах глобалізації, слід

додати, що найбільш відчутним негативними джерелами є міжнародне переливання капіталу, що вийшов з-під контролю і дає можливість діям міжнародних фінансових спекулянтів. Враховуючи вищесказане, на сучасному етапі становлення державності є доцільним, щоб реальна та ефективна політика у сфері забезпечення національної безпеки будувались на основі чіткого урахування суттєвих факторів, які впливають на неї, знання їх основних характеристик та значень. Кожний з цих факторів впливає на стан безпеки по-своєму, тому це потребує в їх системному та комплексному вирішенні у процесі розвитку держави, й безпосередньо усунення проблем та прогалин у забезпеченні національної безпеки України, її власної глобалізації.

Національна поліція України, як один із державних органів «першої лінії», покликаний провадити діяльність у сфері забезпечення національної безпеки, має завдання, засоби, методіку, стратегію та тактику для досягнення цієї мети. На сучасному етапі функціонування Національної поліції України постало питання якісного забезпечення публічної безпеки й порядку, протидії злочинності. Ефективна робота правоохоронних органів сьогодні має важливе значення в забезпеченні національної безпеки України у складних умовах підтримання державності в Україні.

Одним із завдань поліції є надання поліцейських послуг у сферах забезпечення публічної безпеки й порядку, протидії злочинності. В умовах досить складної політичної, економічної, соціальної ситуації, забезпечення публічного порядку та безпеки, протидія злочинності є одними з основних напрямів забезпечення національної безпеки України на території нашої країни. Безумовно, що в цьому контексті важливу роль має відігравати створення належної правової бази та механізму її реалізації.

Підсумовуючи основні положення національної безпеки України та ролі Національної поліції України в її забезпеченні потрібно у сучасній геополітичній ситуації зробити акцент на європейському виборі. Для цього потрібно утримувати баланс між західними та східними векторами зовнішньої політики, а також розвивати і посилювати практичне співробітництво з іншими країнами світу. На забезпечення національної безпеки, безпосередньо буде впливати основи захисту національних інтересів та цінностей шляхом проведення збалансованої внутрішньої за зовнішньої політики, якісної роботи державних інституцій.

Список використаних джерел:

1. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 2469-VIII [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>.

2. Дзьобань О. П. Національна безпека України: концептуальні засади та світоглядний сенс.

3. Федуняк С. Г. Національна безпека України в контексті сучасних процесів в Європі і на пострадянському просторі / С. Г. Федуняк // Національна безпека України. Конференція українських випускників програм наукового стажування у США (Чернігів, 16 – 19 вересня 2004 р.). – К.: Стилос, 2004. – С. 81-90.

Питель Ольга Василівна,
курсант ННІ № 2 НАВС
Науковий керівник: **Прокопович С.В.**
викладач кафедри тактичної підготовки
навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ. ІСТОРІЯ СТАВЛЕННЯ, АКТУАЛЬНІСТЬ І ОСОБЛИВОСТІ

Проблема гендерної рівності на теперішній час надзвичайно актуальна і стосується всіх сфер суспільних відносин, має своє значення й у професійних спрямуваннях безпосередньо. Цим питанням в Україні та світі активно займається досить відома організація «ООН жінки», відстоюючи та виборюючи своєю наполегливою діяльністю рівність прав і можливостей у суспільстві, без урахування статі, рівня достатку, соціального статусу, расової приналежності, віросповідання, політичної позиції тощо. «ООН Жінки» уповноважена підтримувати міждержавні структури, такі, як Комісія щодо становища жінок, в їх роботі по формулюванні правил, глобальних стандартів і норм.

Питання гендерної рівності було важливим для всіх країн у різні часи, проте на кожному етапі історичного розвитку гострота та його характер мали свої особливості. На сучасному етапі розвитку суспільства в питанні гендерної рівності відбуваються докорінні принципові зміни. Сьогодні складно уявити без діяльності жінок сфери економіки, культури, науки, соціальної сфери. Жінки все дедалі більше опановують професії, які історично вважалися суто чоловічими. Не є виключенням і служба жінок в органах правопорядку [1, с. 321].

Ретроспективний аналіз цієї проблематики в Україні дає підстави стверджувати, що масовий прийом жінок на службу до міліції (на той час) відбувся в період Другої світової війни, що зумовлено масовою мобілізацією на фронт і відповідно нестачею значної кількості особового складу міліції (чоловіків). Нестачу чисельності стали поповнювати жінки. Незважаючи на важкі часи, вперші ж роки Другої світової війни було налагоджено підготовку і перепідготовку працівників правоохоронних органів, до яких активно залучалися жінки – співробітники органів внутрішніх справ.